

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.12. Conventus Carisiacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

tras porrexissent, quippe volebat, ut se ipse Rex humo attolleret, in pignus pollicitationis, Romanos ipsius potentia in libertatem assertum iri. Cum deinde Papa & Rex in Oratorio confedisent, illo preces repetente promisit Rex addito jurejurando, in omnibus se Pontificis suasionibus obsecuturum, & compulsurum hostes, ut Exarchatum Ravennatensem, Civitatesque Imperii restituerent. Quia vero summa hyems erat, Papam cum Sociis ad Monasterium S. Dionysii prope Parisios dimisit, & curam gessit, ut quam commodissime ibi habitaret. Interim missis ad Regem Longobardorum Legatis rogavit, ut ob Reverentiam Sanctorum Apostolorum Romam hostiliter invadere nollet, nec Romanos ad Superstitiones legibus eorum contrarias compelleret. Sed hac Legatione nihil effectum.

Sæcul. VIII.
A. C. 754.

Anast. :

§. XII.

Conventus Carisiacensis.

Rex Pipinus Festo Paschali, quod hoc anno septingentesimo quinquagesimo quarto in diem decimum quartum Aprilis incidebat, Carisiaci ad Oesiam celebrato, convocavit Conventum omnium Optimatum Regni sui, atque expeditionem in Italiam ad opem ferendam Papæ, ibi præsentis, præstituit. Papa etiam in eodem

Anast.
tom. 6. Conc.
p. 1650.

Sæcul. VIII. eodem loco interrogatus ad diversas su-
 A. C. 754. per Disciplina quæstiones respondit. In

eo responso novemdecim Articuli de Matrimonio, de Baptismo quinque, & de Clericis quatuor. Pleræque quæstiones circa illud Matrimonio versantur, quod nuptiæ semel initæ in perpetuum dissolvi non possint. Prohibetur, ne quis Commatrem suam, sive in Baptismo sive in Confirmatione, ducat. Unde dispicimus, quod in Confirmatione quoque Paternos adhibere mos fuerit. (*)

c. 4. Pœnitentia præscribitur Presbytero, qui, cum aqua præsto esset, vinum adhibuit in Baptismo. Si vero aqua defuerit, excusatur. Quod non ita accipiendum, quasi ejusmodi Baptismus ratus haberetur, sed tantum quod ille Presbyter ad pœnam Canonicam non compelleretur.

c. 12. Baptismus necessitate postulante ita collatus, ut aqua concha vel manibus capiti baptizandi affundatur, validus habetur. Ex hac consultatione eruitur, modum baptizandi per asperisionem, hodie communem, illa ætate fuisse raro adhibitum, sed plerosque per immersionem fuisse baptizatos. Videmus etiam aliquos

(*) Signum manifestum, quod Fideles Confirmationem, sicut Baptismum, Sacramentum esse crediderint.

quos Presbyteros de valore suæ Ordina-
tionis dubitasse; ^{Sæcul. VIII.} cujus rei causa erat fal-
^{A. C. 754.}
forum Episcoporum multitudo, de qua
S. Bonifacium conquerentem audivimus.
Stephanus Papa, plerasque Quæstiones
propositas ex Auctoritate veterum De-
cretalium S. Leonis, S. Innocentii, S. Siri-
cii, aut Canonum Calcedonensium, An-
tiochenorum, Neocæsariensium, Cartha-
ginensium resoluit.

In eodem Conventu Carisiacensi Rex
Pipinus Stephano Papæ & Ecclesiæ Ro-
manæ multas urbes & Ditiones Italiae a
Longobardis occupatas, tam suo nomi-
ne quam duorum Principum Caroli &
Carolomanni filiorum suorum conscri-
ptis litteris, donavit. (*)

Inter hæc Carolomannus Regis Pi-
pini frater in Franciam pervenit. Quip-
pe Rex Aistulphus Abbatem Montis Cas-
sini compulerat, ad eum e Monasterio e-
mittendum, eo consilio, ut in Franciam
profectionem suscipere, & Regem fra-
trem a sententia bellum in Italiam trans-
ferendi dimoveret. Et Carolomannus
quidem, ut id Fratri persuaderet, nulli
labori

(*) Vel potius donaturum se promisit Pro-
vincias, quas jure Belli subigere sperabat. Ce-
terum Italia ab Imperatoribus Græcis derelicta
videri poterat, cum Regionem procul distantem
tueri vel nollent, vel non possent.

Sæcul. VIII. labori pepercit, sed incassum omnia.
A. C. 754. Namque Pipinus consentiente Papa cum
 in quoddam Monasterium Civitatis Vien-
 nensis misit, ubi secundum institutum,
 quod amplexus fuerat, viveret. Ibidem
 Carolomannus anno sequente septingen-
 tesimo quinquagesimo quinto vitam clau-
 dit, cujus corpus Pipinus ad montem Cas-
 sinum, feretro aureo inclusum, additis
 donis pretiosis, remisit.

*Le Chron.
 Cass. lib. I.
 c. 7.*

§. XIII.

Papa ægrotat.

Anast. Papa ad Monasterium S. Dionysii rever-
 sus itinere fatigatus & inæqualitate
 aeris vexatus in morbum incidit, cumque
 ad extrema deduceretur tam socii Itali,
 quam Franci actum esse de Pontificis vi-
 ta arbitrabantur. Ipse vero in Deo con-
 fidebat. Et ecce quodam mane venien-
 tes & timentes ne jam animam efflasset,
 invenerunt incolumem. Referunt, su-
 peresse ipsius Epistolam, in qua narrat:
to. 6. Conc. p. 1649. *Fui in oratione in Ecclesia S. Dionysii
 subter campanis, & vidi ante Altare S.
 Petrum, S. Paulum, & S. Dionysium, ad
 quem S. Petrus dixit: Tua gratia est e-
 jus sanitas. Et S. Dionysius thuribulum
 incensi & palmam in manu tenens cum
 Presbytero & Diacono venit ad me, &
 dixit mihi: Pax tecum, Frater! noli
 timere, ad Sedem tuam prospere reverti-
 ris.*